

Доля врожаю наступного року вирішується тепер!

Забезпечити безумовне виконання і перевиконання
нагромадження кормів!

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому
райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 60(3517) | Четвер, 27 липня 1950 року. | Ціна 15 коп.

СПРАВА ДЕРЖАВНОЇ ВАГИ

Трирічний план розвитку громадського продуктивного тваринництва — це величезна турбота більшовицької партії, радянського уряду і товариша Сталіна про дальнє зміщення соціалістичного сільського господарства, про підвищення добробуту трудящих.

Розвиток громадського продуктивного тваринництва в колгоспах району йде швидкими темпами. У всіх колгоспах є по чотири ферми, багато вже або виконали, або наближаються до виконання трирічного плану. В окремих колгоспах, таких, як ім. Сталіна, створені племінні тваринницькі ферми.

У збільшенні поголів'я громадського тваринництва колгоспи, партійні і радянські органи та спеціалісти сільського господарства району провели велику роботу. Але це лише частина великої справи розвитку тваринництва. Не менш важливе — зберегти все поголів'я та підвищити продуктивність громадського тваринництва.

Зрозуміло, що без міцної кормової бази у кожному колгоспі не може бути й мови про підвищення продуктивності худоби. Проте в більшості колгоспів району це саме вузьке місце.

Там, де правління артілей, партійні організації та сільські Ради організували комплексне виконання всіх сільськогосподарських робіт, уникаючи шкідливості черговості, справи з заточінням кормів для худоби більш-менш сприятливі. До таких можна віднести колгоспи ім. Берія, ім. Молотова, «Шлях Леніна» та інші, які вже наполовину виконали план силосування, успішно заготовляють і інші корма.

Але, на жаль, таких у нас ще надто мало. Більшість колгоспів, або ще тільки починають приступати до заточіння кормів, або все ще відкладають цю справу на задній план. Ось характерні показники такого зволікання. Сім колгоспів виконали план силосування від 8 до 25 процентів, а 30 колгоспів, з них переважна кількість діяльності Молочанської МТС, ще й не починали закладати такі цінні корма, як силос, під тим приводом, що, мовляв, у них досить сіна і

грубих кормів. Проте і ці види кормів заготовляються повільно. Серед таких — колгоспи ім. Димитрова, «Червоний партизан», 30-річчя ВЛКСМ, ім. Ворошилова, «Гігант» і інші.

В багатьох колгоспах, дотримуючись думки «ще ветигнемо», навіть розпустили кормодобувальні бригади, використовуючи їх на інших роботах.

Зовсім остеронь створення міцної кормової бази стали дирекції В. Токмацької і Молочанської МТС. Досить навести приклад з В. Токмацької МТС. Ця станція не спромоглася залишувати свою механізованою силою жодного грама маси в колгоспах. Не коє і сино під тим приводом, що ніби колгоспи самі відмовляються від допомоги МТС.

Безтурботність і благодушність панує серед працівників сектору тваринництва райсільгоспвідділу. Тут є десятки спеціалістів тваринництва. Але вони не стали на чолі боротьби за створення міцної кормової бази в колгоспах. Більш того, навіть певного обліку заготовів кормів у відділі нема. Цю справу тут пустили на самоплив.

Заготівля кормів, як і самий розвиток тваринництва — справа державної ваги. Зволікати нею, значить робити злочин перед державою, перед колгоспом. Завдання зараз полягає в тому, щоб до 1-го серпня повністю завершити заготівлю сіна, а до 10 серпня — закладку силосу по всіх колгоспах району.

Треба негайно поновити кормодобувальні бригади, підкріпивши їх механізованими засобами та транспортом. Партийні організації повинні розгорнути та очолити змагання колгоспників на кормодобуванні, повести широку політичну та організаторську роботу серед тваринників.

Дирекціям МТС та спеціалістам тваринництва треба негайно перейти від сторонніх наглядачів до справжніх організаторів боротьби за ситуацію худоби в колгоспах.

Більше напруження, більше сил та організованості у створенні міцної кормової бази для громадського тваринництва в колгоспах!

Рішенням виконкому районної Ради депутатів трудящих і бюро райкому КП(б)У, за успішну підготовку і проведення збирання врожаю, досркове виконання державного плану хлібозаготівель (без кукурудзи), заносяться на району Дошку пошани такі колгоспи:

1. ім. Сталіна — голова колгоспу **М. В. Яковенко**, секретар парторганізації **С. І. Биченко**.

2. ім. Тельмана — голова колгоспу **М. П. Коваленко**, секретар парторганізації **С. О. Щипанов**.

3. ім. 17 партз'їзу — голова колгоспу **I. С. Яковенко**, секретар парторганізації **К. У. Михайлук**.

4. ім. Толстого — голова колгоспу **В. О. Слоневський**, секретар парторганізації **С. П. Муліка**.

ХЛІБ — ДЕРЖАВІ

Борючись за досркове виконання хлібозаготівлі, слідом за колгоспами ім. Сталіна, ім. Тельмана, ім. 17 партз'їзу, ім. Толстого, ім. Калініна та ім. Чкалова, на 26 липня закінчили здавати хліб державі (без кукурудзи) такі артілі: «Колгоспна перемога», «9 травня», «Червоний партизан», ім. Ілліча, «Гігант», ім. Мануйльского, «Авангард» та ім. Берія.

Наблизилися на це число до виконання плану хлібозадачі колгоспи — «Країна Рад», ім. Чапаєва і «Надежда».

Відстають у хлібозадачі колгоспи: ім. Суворова, ім. Полтвідділу, ім. Димитрова, ім. Менжинського, ім. Хрущова, та ім. Кагановича. Керівники цих колгоспів весь район тягнуть назад.

У насінневому господарстві

Насіннєве господарство — артіль ім. Полтвідділу в цьому році краще, ніж торік провадить збирання і обмолот насінніх ділянок.

Дуже важливого значення приділили тут механізованому очищенню зерна на току. Дві зерноочисні машини ВІМ працювали раніше одна поруч одної. Це ускладнювало роботу, часто приводило до змішування однієї культури з іншою. Ліквідувати цей недолік допомогли колгоспні раціоналізатори і винахідники. З ініціативи голови колгоспу т. Похвалітова до приводу, який рухає зерноочисні машини, пристосована спеціальна додаткова передача з вантажної автомашини. Ця проста, але корис-

на раціоналізація прискорила і поліпшила якість очищення зерна. Вдень і вночі не зупиняються зерноочисні агрегати. Значно підвищилася їх продуктивність. За добу ними очищають по 25—30 тонн зерна замість 16 по нормі. З початку жнів артіль уже очистила і відвантажила до сковищ держсортфонду понад 4,5 тисяч центнерів насіння. Все воно віднесено до кондіції першого класу.

Хлібороби насінневого господарства прагнуть якомога швидше обмолотити насінні ділянки, забезпечити колгоспи і себе сортовим власним насінням, на високому агротехнічному рівні провести ним осінню сівбу.

О. КАРИЙ.

ПОКІНЧИТИ З ВІДСТАВАННЯМ У ЗАГОТИВЛІ КОРМІВ

Заготівля кормів цього року має стати важливим етапом на шляху виконання трирічної програми розвитку громадського продуктивного тваринництва. Проте слід відмітити, що в багатьох колгоспах району цій важливій роботі не приділяють належної уваги і це видно хочби з того, що з плану 13 тисяч тонн силосу, заладено всього 1.894 тонни.

Уже зараз слід на повний хід розгорнути косовицю сінних трав — магару, суданки, чумизи і ін. Втрата часу на сінозбиранні тягне за собою

втрати великої кількості дорогоцінного корму. Однак цього не хочуть розуміти голови колгоспів ім. Димитрова, ім. Хрущова, «30-річчя ВЛКСМ», «Сталінець» і ін. Сіяні трави тут перестояють, але їх не косять.

На шлях найгрубішого опору щодо заготівлі грубих кормів став голова колгоспу «20 вересня» Безпалій. На його думку, як він заявляє, краще спалити солому й полову, аби тільки не скірутити. Жодної гарбі грубих кормів не заготовили в колгоспах ім. Орджонікідзе, ім. Пушкіна і багатьох інших.

Більше двох місяців стоять у полі силосорізка колгоспу ім. Суворова. Але силосу тут не заклали жодного кілограма. Зима не загорами. Прийде вона і в наші колгоспи. Скрутно доведеться звітувати їй керівникам колгоспів про те, де вони були, і що думали відтаку.

І. СІРЕНКО.

Прискорити темпи оранки

Успіх роботи під час осінньої оранки в великій мірі залежить від своєчасної післяживневої очистки полів та підготовленості тракторів. Домагаючись цього, члени сільгоспартії ім. Гастелло швидко зібрали полову та солому з масивів, і вже на 20 липня тракторна бригада Зиновія Вовка зорала під посів озимини в цьому колгоспі 240 гектарів ґрунту, значно перевиконавши план.

Але окрім колгоспів, діяльністі Молочанської МТС, не наслідують їхньому прикладові. Очистка полів в таких артілях, як ім. Чкалова, «Гігант» та «ІІІ Інтернаціонал» — не провадиться.

Не краще становище і в колгоспі «Сталінець». Очистка площ тут проходить надто повільно. А на окремих ділянках хоч і можна орати, так трактор вийде із ладу. Проробивши п'ять днів, і зоравши всю 40 гектарів, він був відправлений на ремонт до МТС.

До ремонту тракторів в Молочанській МТС поставились не серйозно. На її подвір'ї ще й тепер стоять сім тракторів в чеканні ремонту. А в цей час, план оранки МТС не виконує. Зорано близько двох з половиною тисяч гектарів проти 11 тисяч за планом.

Серед керівників МТС панує спокійний настрій. Старший механік т. Попов невживав дійових заходів для забезпечення ремонту тракторів. Спокійно дивиться на відставання МТС з підготовкою ґрунту під посів озимини і сам директор т. Криворучко. Замість напруження всіх сил для прискорення оранки, яку станція повинна закінчити до 1 серпня, він зирається розтягти її ще аж на два тижні.

М. СТРОГИЙ.

Зволікають сіноздачу

Надаючи великого значення поставкам сіна державі, райком КП(б)У та виконком райради депутатів трудящих своїм рішенням зобов'язали колгоспи своєчасно і повністю виконати план сіноздачі.

Проте, знайшлись такі керівники, які не поспішають виконувати цього рішення. На полях колгоспів ім. Петровського та ім. Гастелло є багато сіноздач. Та тут не думають здати його державі.

А. ДАНІЛЕВСЬКИЙ,
зав. контори Заготсіно.

ШКОЛУ ЗАСИПАЛИ ЗЕРНОМ

Підготовка шкіл до нового навчального року—всеноардна справа.

Та не такої думки голова колгоспу ім. Чкалова т. Волков. Замість того, щоб готовувати школу до учбового року, Волков розпорядився відкрити в ній зерносховище.

—Нема коли про школу думати,—каже він.

Ще з минулого року колгосп повинен зробити для Переможнянської початкової школи дев'ять двомісячних парт і

шafa. На це було відпущене 1.200 карбованців. Та колгосп витратив гроши на інші господарські потреби, а парт і шafa не зробив.

Так само вийшло й з квартирами для вчителів. 1.400 карбованців, які виділені колгоспові для найму квартир вчителям—витрачені не за призначенням, а вчителі залишились без квартир.

В. МАРКОВ,
засідаючий Переможнянською початковою школою.

Не виконане рішення

6 квітня ц. р. Великотокмацька міськрада винесла рішення про організацію старших класів при школі № 15, яка міститься на робітничому селищі. Наближається новий учебний рік, а це рішення все ще не виконується. Забули керівники міськради, що треба перевіряти виконання своїх постанов.

Приміщення для класів не підготовляється. Парти та інший шкільний інвентар не робляться. Проте, учні, яким належить вчитись у 5, 6 та 7 класах, стурбовані. Невже і цього року їм доведеться ходити в школу за 2—3 кілометри?

**В. КОЛОСКОВ,
М. ШВАЙГЕР,
Н. ШЕВЧУК.**

МОЛОДІ БАНДУРИСТИ

Український народ любить творчість бандурістів. З незапам'ятних часів по шляхах України з села в село, з міста в місто, з бандурою за плечима йшли бандуристи—виразні-

Фото М. Козловського.
(Прескліше РАТАУ).

МАЛЕНЬКИЙ ФЕЙЛЕТОН

Людина з ознаками самодурства

Доручило правління райспоживспілки Козлову керувати досить солідною організацією—Великотокмацьким сільпо. Доручило і рукою маєнуло, мовляв „Керуй, Козлов, на здоров'я!“

І Козлов керує—собі на здоров'я! Якщо, скажемо, на базі райспоживспілки є якийсь підходящий товарець: хороши і не дорогі туфлі, чи там ходова мунуфактура—він обов'язково постарається таким товаром вибрати. Розподіляє цей товар він, звичайно, між крамницями сільпо, та чомусь на полицях крамниць не завжди видно цей товар. Козлов ж в такі дні вже не побачите ні в конторі сільпо, ні в магазинах. Він з ранку сідає на мотоцикл, іноді сам, частіше з якоюсь жінкою на задньому сидінні, і літає десь цілісінський день. Повернувшись над вечір у добре таки піднесеному горілчаному настрою, починає проявляти свій адміністративний запал.

Так будо й 18 липня. Директор неповної середньої школи тов. Штирів потратив цілий день на те, щоб відшукати по крамницях сільпо звичайної білої глини для ремонту школи. Купив він її лише в магазині, що на території колгоспу ім. 17 партз'язду. Тут вона залежалась ще з 1946 року, бо Козлову все „не було часу“ дати розпорядження, перекинути її в інші крамниці, де на неї великий попит.

Глина куплена. Її треба перевезти до школи. Але чим? Прийшов Штирів до контори сільпо підводи попросити. А там уже чимало людей сидять цілий день, чекаючи голову по різним спра-

вам. І хоч стояла підвoda сільпо в цей день без діла, та їздовий Пономаренко ніяк не погоджується перевезти глину до школи тому, що, як кажуть в сільпо: „Ta що ви! Без розпорядження голови! Хіба ви не знаєте який він клятій?“ Але спільними зусиллями директора і працівників сільпо вдалося умовити їздового перевезти глину до школи.

А Козлов, пробайдикувавши десь цілий день, над вечір потрапив, як завжди у надто піднесеному настрої, до крамниці, де Пономаренко брав для школи глину. І заклекотів у голови порив гніву.

—Як ти смів, такий-сякий, без моєї дозволу!

—Ta це ж для школи, для наших діток...

—Вижену! Негайно вижену! І вигнав. На другий же день вигнав Пономаренка з роботи, та ще й оштрафував його на 50 карбованців.

І чого тільки не може натворити людина, яка не, відчуває над собою ніякого контролю. Така людина втрачає почуття відповідальності, починає зазнаватися, обурюється і, неминуче піретворюється в самодурство.

Ті, що добре знають Козлова, запевняють, що після того, як був вигнаний зайвий свідок не зовсім чистої діяльності голови, голова став себе почувати багато спокійніше. Не заперечуємо. Не заперечуємо і проти того, що Козлов виявив себе як самодур.

А якої думки про це голова райспоживспілки т. Верченко?

А. ІСКРЕНКО.

„УВАГА! ГОВОРЯТЬ МУЗИЧІ...“

Як ми організували випуск колгоспної радіогазети

Два роки тому з ініціативи партійної організації в колгоспі імені Шевченка, села Музичі, Київської області, почала виходити колгоспна радіогазета під назвою „Колгоспні вісті“.

Нижче вміщуємо статтю редактора радіогазети „Колгоспні вісті“, в якій розповідається про досвід роботи колгоспної радіогазети.

—Увага! Говорять Музичі. Передаємо „Колгоспні вісті“.

Так два рази на тиждень, у визначений час, починає радіопередачу колгоспний диктор Микола Дівніч.

Наша радіогазета почала виходити з ініціативи колгоспної партійної організації. За два роки вже випущено понад 160 номерів. Кожна передача містить 8—10 заміток та інформацій. Ось зміст однієї з останніх передач: повідомлення про хід польових робіт, замітка про крачу колгоспну пташину Надію Січкаренко, виступ садовода Василя Бабешка про догляд за фруктовими деревами, кореспонденція про сільську бібліотеку. Наприкінці передано оголошення про те, що в селі відкрито філію ощадної каси.

Будні яскравого життя підказують багато цікавих фактів. Про нові діла людей ми і розповідаємо радіослухачам. Спочатку були труднощі. Майже весь матеріал для радіопередач збиралі і писали члени редакції. Поступово радіогазета обросла міцним сількорівським активом, усього—понад 30 чоловік. Серед них—бригади Дмитро Холявко і Василь Жук, доярка Текля Оголенка, зоотехнік Устіна Холявко, учителі Іван Храмовських та ін. Тепер у нас завжди досить матеріалів. Завдяки активу радіовідомостей ми своєчасно довідуємося про всі події в селі.

Редакція складає план роботи на місяць, а потім на кожний окремий номер. До складання плану залишаємо сількорів, ми заздалегідь сповіщаємо намічені теми, прислухаємося до пропозицій і зауважень радіослухачів. Радіогазета оперативно висвітлює злобенні питання життя колгоспу. Досить було їздовому городньому бригади Володимиру Стародубу забаритися з початком роботи, і тогож дня цей випадок став відомий з „Колгоспних вістей“ всьому селу. Ра-

діогазета допомогла бригадирові 4 бригади Олександру Захаренку виправити свої хиби.

Наші кращі люди—передовики соціалістичної змагання, спеціалісти сільського господарства, сільська інтелігенція—систематично виступають по радіо. Доярка колгоспу Текля Оголенка, ланкова Агафія Пащенко розповіли по радіо про досвід своєї роботи. Дільничний зоотехнік Микола Холявко дав пораду по догляду і збереженню коней. Директор школи тов. Клиновський провів радіобесіду про виховання дітей. До виступів по радіо залишаємо також членів сільського лекторію. Учитель тов. Крижановський розповів нашим радіослухачам про ленінсько-сталінський план електрифікації країни. Лектор тов. Пшатер виступила з лекцією про мічурінське вчення. З творчістю Володимира Маяковського радіослухачів ознайомив тов. Храмовських.

Радіослухачі звертаються до редакції „Колгоспних вістей“ з різними запитаннями. Так, трактористи і причіплювачі тт. Римаренко, Башенко і Холявко просили роз'яснити порядок одержання додаткової оплати за перевіщення плану врожайності. На це запитання ми дали відповідь і відкрили в газеті постійний відділ „Відповідаемо на запитання радіослухачів“.

Радіо міцно ввійшло в побут колгоспників села Музичі. Більшість будинків і всі громадські місця радіофіковані. Незабаром радіо буде в кожній колгоспній хаті.

Організувати свою радіогазету мають можливість кожне село, кожний колгосп, де є радіовузол. Використаймо радіо для популяризації кращих людей колгоспного села, новаторів вирощування високих урожаїв усіх сільськогосподарських культур.

М. КАНТОНІСТОВ,
редактор радіогазети
„Колгоспні вісті“.

На знімках: редакція „Колгоспних вістей“ (ліворуч) за випуском чергового номера радіогазети; ланкова кормодобувної бригади Галина БАБЕШКО в радіобесіді ділиться досвідом своєї роботи.

Фото П. Єлізарова.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

НОВІ ХАТИ ДЛЯ КОЛГОСПНИКІВ

Добре йде робота в колгоспі «Гігант» по будівництву нових хат для колгоспників, що прибули з західних областей України. Під керівництвом бригади будівельної бригади Хейленко Карпа вже закінчується будівництво 11 хат.

ЧИ є тут інспекція охорони праці?

Досить в складних умовах дівочі роботи в колгоспі кочегарами Молочанського молошно-консервного заводу ім. Котовського. Через погану обмурку котлів проходить багато сірчаного чаду, яким доводиться дихати протягом всієї

зміни, бо в самому котельному приміщенні відеунуті вентилятори. Не раз ми зверталися до дирекції заводу, щоб збудувати вентилятори. Але все даремно.

Слід запитати—чи є на заводі інспекція охорони праці? Якщо вона є, то хай заглине в котельну заводу.

Кочегар А. ФЕДОРОВИЧ.

Шофер—стахановець

Хороша слава ходить серед колгоспників артілі «Гігант» про шофера-комуніста Миколу Валового. За короткий час він перевіз з поля до колгоспного зерносховища понад 3 тисячі центнерів товарного і посівного хліба. На віддалі 7,5 кілометрів шофер-стахановець завжди перевиконує виробниче завдання.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

ГОЛОВОТЯПСЬКЕ

П. КИРДАН.